

ພຣະຄຳພີໄຢເອນ ແລະ ຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສວັນເສົາທິຈັດແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ - ເລກທີ ສີສິບເອັດ

Jeff Pippenger
2026-02-05

ເລກ ສີສິບເອັດ

ພຣະທຳເລວີ ບົດທຳຊາວສາມ ນຳສະເໜີບັນດາເທດສະການໃນລະດູບານໃໝ່ແລະໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ, ແລະການເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາເທດສະການນັ້ນມີຄວາມເລິກເຊິ່ງອັນຊົງພຣະດຳລິຢ່າງຍິ່ງ ທັງໃນໂຄງສ້າງ ແລະໃນການສອດຄ່ອງຢ່າງສົມບູນຂອງໂຄງສ້າງຕອນຕົ້ນແລະຕອນທ້າຍ ພາຍໃນໂຄງສ້າງໂດຍລວມ. ບັນດາເທດສະການໃນລະດູບານໃໝ່ແລະໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ນສອດຄ່ອງກັນເຊິ່ງໜ້າອັດສະຈັນ. ບົດນີ້ເປັນພະຍານເຖິງ Palmoni, ຜູ້ນັບຈຳນວນອັນມະຫັດສະຈັນ, ຊຳແລ້ວຊຳອີກ. ບົດນີ້ເຊື່ອມໂຍງຢ່າງແນ່ນອນແລະຢ່າງອັດສະຈັນກັບຂ່າວສານໃນຍຸກສຸດທ້າຍຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.

ເລກ “23” ເປັນຕົວແທນຂອງການລົບລ້າງບາບ

ຊຶ່ງເປັນການປະສົມປະສານກັນຂອງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າແລະຄວາມເປັນມະນຸດ. ຊີ Leviticus ເປັນຕົວແທນຂອງຖານະປະໂລຫິດຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ, ເພາະວ່າບັນດາສາດສະດາທັງປວງໄດ້ເວົ້າເຖິງວັນສຸດທ້າຍ, ແລະບັນດາປະໂລຫິດໃນວັນສຸດທ້າຍກໍຄືຜູ້ທີ່ເປັນໄດ້ລະບຸວ່າເປັນຖານະປະໂລຫິດອັນບໍ່ລົບລ້າງ. ຖານະປະໂລຫິດອັນບໍ່ລົບລ້າງຂອງເປົ້າໂຕຄົນບັນດາຜູ້ມີບັນຍາຍຸຕິຊີວິດໃຈການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ຊຶ່ງກໍໃຫ້ເກີດຂ່າວສານແຫ່ງສຽງຮ້ອງໃນຍາມທ່ຽງຄືນ. ສ່ວນບັນດາຄົນໄງ່, ຫຼືຄົນອະທຳດັງທິດານເອີ້ນໄດ້ລະບຸໄວ້ນັ້ນ, ປະຕິເສດການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ ແລະໂຮເຊອາໄດ້ເຈັ່ງໃຫ້ເຮົາຊາບວ່າເນື່ອງໄດ້ວ່າເຫດນີ້ ພວກເຂົາຈຶ່ງຖືກປະຕິເສດຈາກການເປັນປະໂລຫິດ.

ປະຊາຊົນຂອງເຮົາຖືກທຳລາຍເນື່ອງຈາກຂາດຄວາມຮູ້ ເພາະເຈົ້າໄດ້ປະຕິເສດຄວາມຮູ້ ເຮົາຈະປະຕິເສດເຈົ້າດ້ວຍ, ເພື່ອວ່າເຈົ້າຈະບໍ່ເປັນປະໂລຫິດໃຫ້ແກ່ເຮົາອີກ: ເມື່ອເຫັນວ່າເຈົ້າໄດ້ລົ້ມພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າຂອງເຈົ້າ, ເຮົາຈະລົ້ມລູກຫລານຂອງເຈົ້າດ້ວຍ. ເມື່ອພວກເຂົາເພີ່ມພູນຂຶ້ນ, ພວກເຂົາກໍຍິ່ງເຮັດບາບຕໍ່ເຮົາຫລາຍຂຶ້ນ: ເພາະສະນັ້ນ ເຮົາຈະປ່ຽນສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຂົາໃຫ້ກາຍເປັນຄວາມອັບອາຍ. ໂຮເຊອາ 4:6, 7.

ພວກຂີ້ເມົາແຫ່ງເອຟຣາອິມ, ຜູ້ທີ່ອີຊາຢາເອີ້ນອີກວ່າ “ມົງກຸດແຫ່ງສະຫງ່າລາສີ,” ສະຫງ່າລາສີຂອງພວກເຂົາຖືກປ່ຽນໃຫ້ເປັນ “ຄວາມອັບອາຍ.” ໂຮເຊອາໄດ້ລະບຸໄວ້ຢ່າງຈົງແຈ້ງວ່າ ຜູ້ທີ່ປະຕິເສດການເພີ່ມພູນແຫ່ງຄວາມຮູ້ໃນວັນສຸດທ້າຍ ຄືຄຣິສຕະຈັກແອດເວນຕິສ ແຫ່ງລາໂອດິເຊຍ, ເພາະທ່ານໄດ້ບັນທຶກໄວ້ວ່າ, “ປະຊາຊົນຂອງເຮົາ.” ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງຈະຖືກປະຕິເສດຈາກການເປັນປະໂລຫິດ, ແລະສິ່ງນີ້ເກີດຂຶ້ນໃນຊົ່ວຄົນສຸດທ້າຍແລະເປັນຊົ່ວຄົນທີສີ່, ເພາະພຣະອົງຈະລົ້ມລູກຫລານຂອງພວກເຂົາ, ແລະລູກຫລານເປັນຕົວແທນຂອງຊົ່ວຄົນສຸດທ້າຍ.

ການເຮັດໃຫ້ເປັນໜຶ່ງດຽວກັນ

ຫົວຂໍ້ຂອງ “Leviticus 23” ໝາຍຄວາມວ່າ
“ການລົບລ້າງບາບແຫ່ງຖານະປະໂລຫິດຂອງໜຶ່ງແສນສີໝົນສີຟ້າ.”

ຄວາມຈິງນີ້ສາມາດອະນຸມານໄດ້ດ້ວຍພຽງແຕ່ຊື່ຂອງພຣະຄຳພີໄລ່ນັ້ນ ຄວບຄູ່ກັບເລກບົດ. ການລົບລ້າງບາບ, ຊຶ່ງ Leviticus ບົດທີໜຶ່ງສາມໄດ້ກ່າວເຖິງ, ໝາຍວ່າ "at-one-ment," ແລະກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງການປະສົມປະສານຂອງພາວະເທວະພາບແລະມະນຸດພາບ. ການປະສົມປະສານນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍສັນຍະລັກນານາປະການໃນພຣະວາຈາຂອງພຣະເຈົ້າ, ໜຶ່ງໃນນັ້ນຄື ພຣະວິຫານຝ່າຍມະນຸດຈະຕ້ອງຖືກປະສານເຂົ້າກັບພຣະວິຫານຝ່າຍພຣະເຈົ້າ.

ພຣະວິຫານຂອງມະນຸດມີໂຄງສ້າງຂອງໂຄໂມໂຊມຝ່າຍຊາຍ "23" ແລະຝ່າຍຍິງ "23". ເປໂຕໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ ຖານະປະໂຫຍດຂອງຜູ້ໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າມັນເປັນ "ເຮືອນຝ່າຍວິນຍານ." ໂຄໂມໂຊມເຫຼົ່ານັ້ນປະສານເຂົ້າກັນ ດັ່ງທີ່ຊາຍແລະຍິງປະສານເຂົ້າກັນ, ແລະສົງຄົມພຣະເຈົ້າໄດ້ຊົງຮ່ວມເຂົ້າດ້ວຍກັນແລ້ວ ຢ່າໃຫ້ມະນຸດຄົນໃດແຍກອອກ. ການສົມຮົດເປັນສັນຍາລັກອີກປະການໜຶ່ງຂອງການເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວ. ພຣະບັນຍັດເລວີ "23" ໝາຍເຖິງການປະສານກັນຂອງພຣະວິຫານຂອງມະຫາປະໂຫຍດສູງສຸດແຫ່ງສະຫວັນ ກັບພຣະວິຫານຂອງບັນດາປະໂຫຍດຜູ້ເປັນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ຊາວສອງ ຂໍພຣະຄໍ້ມກີຣີ

ງານເທດສະການໃນລະດູບົວບານໃນ ພຣະບັນຍັດລະບຽບ ບົດທີ 23 ຖືກສະແດງໄວ້ໃນຊາວສອງຂໍທຳອິດຂອງບົດນັ້ນ, ແລະງານເທດສະການໃນລະດູໃບໄມ້ໜຶ່ງຖືກສະແດງໄວ້ໃນຊາວສອງຂໍສຸດທ້າຍຂອງບົດນັ້ນ. ຂໍສຸດທ້າຍແມ່ນຂໍທີ່ສືບສື, ເປັນສັນຍາລັກຂອງປີ 1844, ເມື່ອວັນລົບມົນທົນແບບຄວາມເປັນຈິງໄດ້ໄລ່ມືນຂຶ້ນໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທົດຈັດ, ເພື່ອໃຫ້ຄຳພະຍາກອນໃນ ພຣະບັນຍັດລະບຽບ ບົດທີ 23 ສຳເລັດຄົບຖ້ວນ. ບົດທີ 23 ຖືກແບ່ງອອກເປັນສອງຊ່ວງ ຊ່ວງລະຊາວສອງຂໍ; ຊ່ວງທຳອິດສອງທີ່ມີຊາວສອງຂໍນີ້ຄວາມເຊື່ອມໂຍງກັນຢ່າງມີເຫດຜົນໂດຍການເປັນງານເທດສະການ, ແຕ່ກໍຖືກແຍກອອກຈາກກັນຢ່າງມີເຫດຜົນເຊັ່ນກັນ ໂດຍພາລະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນລາວນາພາຍນອກແລະໃນສະຖານບໍລິສຸດ, ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລະດູບົວບານ, ແລະໂດຍພາລະກົດຂອງພຣະອົງໃນສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍລະດູໃບໄມ້ໜຶ່ງ.

22

ທັງບັນດາເທດສະການໃນລະດູບານໃໝ່ແລະລະດູໃບໄມ້ໜຶ່ງຖືກແທນຄຳດ້ວຍຂໍພຣະຄຳພີຈຳນວນຊາວສອງຂໍ, ແລະຂໍພຣະຄຳພີເຫຼົ່ານັ້ນສອດຄ່ອງກັບພະຍານຂອງອັກສອນເຮັບເຮົາຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍຕົວອັກສອນ "22" ຕົວ. "22" ເປັນສ່ວນສືບຂອງ "220,"

ຊຶ່ງເປັນສັນຍະລັກແຫ່ງການປະສົມປະສານລະຫວ່າງພາວະພຣະເຈົ້າແລະມະນຸດ. "220" ເປັນຕົວແທນຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງທັງ 2,520 ປີແຫ່ງການກະຈັດກະຈາຍຂອງຢູດາ, ແລະ 2,300 ປີຈົນເຖິງວັນລົບມົນທົນ. ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 2,520 ແມ່ນ 677 ກ່ອນ ຄ.ສ. ແລະຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງ 2,300 ແມ່ນ 457 ກ່ອນ ຄ.ສ., ດັ່ງນັ້ນຈຶ່ງຊີ້ບອກວ່າສອງຮ້ອຍຊາວປີເປັນຂໍເຊື່ອມລະຫວ່າງຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການຢຽບຢຳ ກອງທັບຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະຄຳພະຍາກອນເລື່ອງການຢຽບຢຳສະຖານນະມັດສະການຂອງພຣະເຈົ້າ. ຄຳພະຍາກອນທັງສອງນັ້ນໄດ້ສືບສຸດລົງໃນເວລາທີ່ວັນລົບມົນທົນແບບຕົວແທນສົມບູນໄດ້ມາເຖິງໃນວັນທີ 22 ຕຸລາ 1844.

ໃນວັນທີນັ້ນ

ພຣະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນການຮວມພຣະວິຫານມະນຸດເຂົ້າກັບພຣະວິຫານຝ່າຍພຣະເຈົ້າໄດ້ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະໃນເວລານັ້ນ ທັງ Habakkuk 2:20 ແລະ John 2:20 ກໍໄດ້ສຳເລັດເປັນຈິງ. Habakkuk ໄດ້ຊີ້ບອກວ່າ

ຜ່າຍພຣະເຈົ້າໃນເວລານັ້ນຢູ່ໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ, ແລະ John ໄດ້ບັນທຶກວ່າ ພຣະວິຫານ Millerite ທີ່ຈະເຂົ້າໄປໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດນັ້ນໂດຍຄວາມເຊື່ອ ໄດ້ສຳເລັດໄລຍະເວລາສີ່ສິບຫົກປີ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງການກໍ່ຕັ້ງພຣະວິຫານມະນຸດ Millerite ຕັ້ງແຕ່ 1798 ຈົນເຖິງ 1844. ປະຫວັດສາດຂອງ "46" ປີ, ອັນປະກອບດ້ວຍ "23" ແລະ "23", ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະກົດຂອງ William Miller ຜູ້ທີ່ໄດ້ມີນຳສະເໜີຂ່າວສານແຫ່ງປະຫວັດສາດນັ້ນເປັນຄັ້ງທຳອິດໃນປີ 1831, ອັນເປັນ "220" ປີຫຼັງຈາກການຕີພິມ King James Bible. ພຣະວາຈາອັນຊົງພຣະພົມໃນປີ 1611 ໄດ້ຖືກຮວມເຂົ້າກັບຜູ້ສົ່ງຂ່າວມະນຸດຄົນໜຶ່ງ "220" ປີຕໍ່ມາໃນປີ 1831. ທັງງານສະຫຼອງລະດູບ່ວງແລະລະດູໃບໄມ້ໝູ່ນີ້ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍຂໍ້ພຣະຄຳ "22" ຂໍ້.

ຂໍ້ພຣະຄຳພີສອງສົບສອງຂໍ້ທີ່ເປັນສອງແຖວຂອງເນື້ອຫາດຽວກັນ ຮຽກຮ້ອງໃນທາງຄຳພະຍາກອນວ່າ ຂໍ້ທຳອິດສອງສົບສອງຂໍ້ຈະຕ້ອງຖືກວາງທັບເທິງຂໍ້ສອງສົບສອງຂໍ້ຖັດໄປ. ໃນການຈັດວາງສອງແຖວໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນໃນລັກສະນະນີ້ ທ່ານກຳລັງເຊື່ອມປະສານພະລະກົດຂອງເດີນຊົນນອກແລະບ່ອນບໍລິສຸດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໃນບັນດາງານສະຫຼອງລະດູບ່ວງໄມ້ບັງ ກັບພະລະກົດຂອງພຣະຄຣິດໃນບ່ອນບໍລິສຸດທິສຸດ. ໃນລະດັບຄຳພະຍາກອນນີ້ ມັນເປັນຕົວແທນຂອງການເຊື່ອມຮວມພຣະວິຫານສອງແຫ່ງ ຊຶ່ງສະແດງໃຫ້ເຫັນພະລະກົດແຫ່ງການເຮັດໃຫ້ເປັນອັນໜຶ່ງດຽວກັນຂອງພຣະຄຣິດ.

ເມື່ອຂໍ້ທີໜຶ່ງເຖິງຂໍ້ທີສອງຖືກຈັດວາງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຂໍ້ທີ່ຊາວສາມເຖິງສີ່ສິບສີ່, ເສັ້ນທາງແຫ່ງຄຳພະຍາກອນໜຶ່ງກໍ່ຖືກສະຖາປະນາຂຶ້ນ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບພະຍານຢືນຢັນໂດຍອັກສອນທັງຊາວສອງຕົວແຫ່ງອັກສອນເຮັບເຮັດ, ແລະໂດຍສັນຍະລັກທີ່ຖືກສະແດງໂດຍເລກ "22" ພ້ອມທັງໂດຍສັນຍະລັກທີ່ຖືກສະແດງໂດຍບັນດາງານສະຫຼອງ ຄຽງຄູ່ກັບການສຳເລັດຄວາມໝາຍຂອງງານສະຫຼອງເຫຼົ່ານັ້ນໃນປະຫວັດສາດອັນສັກສິດ.

ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງງານບຸນໃນລະດູບ່ວງແຫ່ງປີ ກ່ອນອັນໝົດໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງວັນຊະບາໂຕໃນວັນທີຈັດ ແລະ ການສິ້ນສຸດຂອງງານບຸນໃນລະດູໃບໄມ້ໝູ່ນີ້ໄດ້ຊີ້ບອກເຖິງປີຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດ. ພຣະຄຣິດ, ໃນຖານະເປັນ Alpha ແລະ Omega ໄດ້ຊົງວາງວັນຊະບາໂຕໄວ້ທີ່ຈຸດເລີ່ມຕົ້ນ ແລະ ຈຸດສິ້ນສຸດຂອງພະຍານສອງຄົນຂອງ "22" ໃນສາຍແຫ່ງຖານະປະໂຫດຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ.

ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດເປັນແສງສະຫວ່າງພິເສດໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງວັນແຫ່ງການລົບລຸ້ນທົນແບບຕົວຈິງທີ່ ສົມບູນໃນປີ 1844, ແລະແສງສະຫວ່າງຂອງຊະບາໂຕປີທີຈັດເປັນແສງສະຫວ່າງໃນຕອນທ້າຍ. ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດຍັງເປັນການປະຊຸມອັນບໍລິສຸດຄັ້ງທຳອິດໃນພຣະທຳເລວີ "23," ເຊິ່ງດຽວກັນກັບທີ່ຊະບາໂຕປີທີຈັດເປັນການປະຊຸມອັນບໍລິສຸດຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນບົດນັ້ນ. ຊະບາໂຕເປັນອາລຟາແລະໂອເມກາຂອງສາຍປະໂຫດໃນບົດ "23." ຊະບາໂຕວັນທຳອິດ, ຄືວັນທີຈັດ, ເປັນອາລຟາຂອງຖານະປະໂຫດຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ, ແລະຊະບາໂຕສຸດທ້າຍ, ຄືປີທີຈັດ, ເປັນໂອເມກາຂອງຖານະປະໂຫດຂອງໜຶ່ງແສນສີ່ສິບສີ່ພັນ.

"ບັນດາຜູ້ທີ່ສາມັກຄີສື່ສານກັບພຣະເຈົ້າ
ຍ້ອມດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງຂອງດວງອາທິດແຫ່ງຄວາມຊອບທຳ.
ພວກເຂົາບໍ່ລົບຫລໍ່ພຣະຜູ້ຖືຂອງຕົນ
ໂດຍການເຮັດໃຫ້ທາງຂອງຕົນເສື່ອມຊາມຢູ່ຕາພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ.
ແສງສະຫວ່າງແຫ່ງສະຫວັນສ່ອງສາຍລົງມາເທິງພວກເຂົາ.
ເມື່ອພວກເຂົາເຂົ້າໃກ້ຈຸດສິ້ນສຸດແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,
ຄວາມຮູ້ຂອງພວກເຂົາເກືອບກັບພຣະຄຣິດ ແລະເກືອບກັບຄຳພະຍາກອນທັງຫລາຍທີ່ກ່ຽວກັບພຣະອົງ
ຍັງເພີ່ມເພີນຂຶ້ນຢ່າງຫລາຍ. ໃນພຣະສາຍພຣະເນດຂອງພຣະເຈົ້າ ພວກເຂົາມີຄຸນຄ່າອັນຫລາກໆຊັດໄດ້;
ເພາະພວກເຂົາເປັນອັນໜຶ່ງອັນດຽວກັບພຣະບຸດຂອງພຣະອົງ. ສຳລັບພວກເຂົາ

ພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າມີຄວາມງາມແລະຄວາມນ່າຮັກອັນປະເສດເຫລືອລ້າ.
ພວກເຂົາເຫັນຄວາມສຳຄັນຂອງພຣະວັດຈະນະນັ້ນ. ຄວາມຈິງຖືກເປີດເຜີຍອອກແກ່ພວກເຂົາ.
ຄຳສອນເລື່ອງການບັງເກີດມາເປັນມະນຸດຖືກຫຸ້ມໄວ້ດ້ວຍລັດສະໝີອັນອ່ອນໄຫວ. ພວກເຂົາເຫັນວ່າ
ພຣະຄຳພີບັນກຸນແຈກຢືນຄວາມລັບລັກທັງປວງ ແລະແກ້ໄຂຄວາມຍາກທັງໝົດ.
ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ຕຳລະໃຈຮັບແສງສະຫວ່າງ ແລະດຳເນີນຢູ່ໃນແສງສະຫວ່າງ
ຈະບໍ່ອາດເຂົ້າໃຈຄວາມລັບລັກແຫ່ງຄວາມເປັນພຣະເຈົ້າໄດ້;
ແຕ່ບັນດາຜູ້ທີ່ບໍ່ໄດ້ລັງເລີນໃນການຮັບເອົາໄມ້ກ້າງແຂນ ແລະຕິດຕາມພຣະເຢຊູ
ຈະເຫັນແສງສະຫວ່າງໃນແສງສະຫວ່າງຂອງພຣະເຈົ້າ." The Southern Watchman, April 4, 1905.

ໃນທຶນ, "ໃກ້ຈະຮອດຕອນປິດສາກແຫ່ງປະຫວັດສາດຂອງໂລກນີ້,"
ໃນຕອນສຸດທ້າຍຂອງວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນແບບຕົວຈິງ, "ຄຳສອນເລື່ອງການບັງເກີດມາເປັນມະນຸດ"
ໄດ້ຮັບການຫຸ້ມຫໍ່ໄວ້ດ້ວຍປະກາຍແສງອັນ "ອ່ອນນຸ່ມ"
ດັ່ງທີ່ຄຳສອນເລື່ອງວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດໄດ້ເປັນໃນຕອນເລີ່ມຕົ້ນຂອງວັນແຫ່ງການລົບມົນທົນແບບຕົວຈິງ.

"ພຣະເຢຊູໄດ້ຍົກຜາຫົບພັນທະສັນຍາຂຶ້ນ,
ແລະຂ້າພະເຈົ້າໄດ້ເຫັນແຜ່ນຫີນທີ່ພຣະບັນຍັດສົບປະການຈາລຶກໄວ້.
ຂ້າພະເຈົ້າປະຫລາດໃຈຢ່າງຍິ່ງເມື່ອໄດ້ເຫັນພຣະບັນຍັດຂໍ້ສື່ຍິ່ງກາງພຣະບັນຍັດທັງສົບຢ່າງແທ້ຈິງ,
ໂດຍມີວົງຮັດສະໝີແຫ່ງແສງສະຫວ່າງອ່ອນໄຫວລ້ອມຮອບຢູ່. ທຸດສະຫວັນໄດ້ກ່າວວ່າ:
'ນີ້ແມ່ນຂໍ້ດຽວໃນພຣະບັນຍັດທັງສົບທີ່ຊີ້ແຈງເຖິງພຣະເຈົ້າຜູ້ຊົງພຣະຊົນຢູ່ ຜູ້ຊົງສ້າງຟ້າສະຫວັນ
ແຜ່ນດິນໂລກ ແລະສັນພະສົງທັງຫລາຍທີ່ຢູ່ໃນນັ້ນ. ເມື່ອຮາກຖານຂອງແຜ່ນດິນໂລກຖືກວາງລົງ,
ເວລານັ້ນຮາກຖານຂອງວັນຊະບາໂຕກໍຖືກວາງລົງເຊັ່ນກັນ.'" Testimonies, volume 1, 75.

ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ ຊຶ່ງເປັນ "ຮາກຖານ" ເປັນການເລີ່ມຕົ້ນຂອງ ພຣະທຳເລວີນີຕີ "23" ແລະ
ຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດ ເປັນການສືບສຸດຄຳພະຍານຂອງພວກປະໂລຫິດ
ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍງານສະຫຼອງໃນລະດູບ່ອນໄມ້ຜຸດ ແລະ ລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ. ຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດ
ເປັນຕົວແທນຂອງພຣະວິຫານທີ່ຖືກສ້າງເທິງຮາກຖານ. ຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດໃນຕອນທ້າຍ
ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 2,520 ເຊັ່ນດຽວກັນກັບທີ່ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍ 2,300.
ຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດ ເປັນຕົວແທນຂອງ "ຄຳສອນເລື່ອງການບັງເກີດເປັນມະນຸດ." ວັນຊະບາໂຕວັນທີຈັດ
ເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະຜູ້ສ້າງ ແລະ ຊະບາໂຕໃນປີທີຈັດ
ເປັນໝາຍສຳຄັນຂອງພຣະທຳຊາດພຣະເຈົ້າທີ່ຮ້ອມເຂົ້າກັບຄວາມເປັນມະນຸດ.

ການຈັດແນວເສັ້ນໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນ

ເມື່ອພວກເຮົາຈັດບັນດາງານບຸນໃນລະດູບານໄມ້ຜຸດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບງານບຸນໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ນໃນ ເລວີນີຕີ
23, ງານບຸນປັດສະຄາຖືກຕິດຕາມໃນມື້ຖັດໄປໂດຍງານບຸນເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊືອເປັນເວລາເຈັດມື້,
ແລະງານບຸນຜົນຮຸ່ນທຳອິດກໍຕາມມາໃນມື້ຫຼັງຈາກວັນທຳງານບຸນເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊືອເຈັດມື້ເລີ່ມຕົ້ນ.
ຫຼັກໝາຍສາມປະການໃນສາມມື້.

ໄລຍະເວລາເຈັດວັນທີ່ປະກອບເປັນງານສະຫຼອງເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊືອ ເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍການປະຊຸມອັນບໍລິສຸດ
ແລະສືບສຸດດ້ວຍການປະຊຸມອັນບໍລິສຸດເຊັ່ນດຽວກັນ. ໃນວັນຖັດຈາກວັນທຳງານສະຫຼອງເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊືອເລີ່ມຕົ້ນ,
ງານສະຫຼອງຜົນພືດທຳອິດກໍມາເຖິງ,
ແລະໃນນັ້ນມີການຖວາຍຜົນເກັບກຽວບາເລຍໃນລະດູໃບໄມ້ບັງເປັນຜົນພືດທຳອິດ. ເພນເຕຄອດ,
ຊຶ່ງເອີ້ນອີກຢ່າງວ່າ ງານສະຫຼອງອາທິດ, ເກີດຂຶ້ນຫຳສົບວັນຫຼັງຈາກງານສະຫຼອງຜົນພືດທຳອິດ,
ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງໄລຍະເວລາເຈັດອາທິດ ທີ່ສືບສຸດໃນວັນທີສິບເກົ້າ
ແລະຕາມດ້ວຍເພນເຕຄອດ, ຊຶ່ງໝາຍເຖິງ ຫ້າສິບ.

ປັດສະຄາເລມິຕັນໃນຕອນແລງຂອງວັນທີສິບສີ່. ປັດສະຄາບໍ່ແມ່ນການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ.

ແລ້ວໃນວັນທີສິບຫ້າ ກໍ່ເຖິງງານສະຫລອງເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊື້ອ ຊຶ່ງມີເວລາເຈັດວັນ.

ວັນທຳອິດແລະວັນສຸດທ້າຍຂອງງານສະຫລອງເຈັດວັນນັ້ນ ເປັນການປະຊຸມບໍ່ລົບຊຸດ.

ມື້ຖັດໄປ, ຄວັນທີສິບຫົກ, ວັນແຫ່ງຜົນຜະລິດທຳອິດກໍ່ມາເຖິງ.

ແລ້ວໄລຍະເຈັດອາທິດທີ່ຖືກກຳນົດໄວ້ໃຫ້ງານສະຫລອງເພນເຕກອດກໍ່ເລີ່ມຕົ້ນ, ແລະເພນເຕກອດແມ່ນໜຶ່ງໃນເຈັດການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໃນບັນດາງານສະຫລອງລະດູບ່ອນໄມ້ບັງແລະລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ.

ວັນແຫ່ງຜົນຜະລິດທຳອິດບໍ່ແມ່ນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ.

ແລ້ວໃນວັນທຳອິດແຫ່ງເດືອນທີ່ເຈັດ ຄົງງານສະຫຼອງແຫ່ງສຽງແກ, ເປັນການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ.

ວັນໄຖ່ບາບໃນວັນທີສິບຂອງເດືອນທີ່ເຈັດເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ, ແຕ່ບໍ່ແມ່ນງານລ້ຽງ.

ວັນທຳອິດຂອງເທດສະການຢູ່ໃນພະພັກ ເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ. ຫຼັງຈາກເທດສະການເຈັດວັນແລ້ວ

ຍັງມີວັນທີ່ເປດຂອງເທດສະການຢູ່ໃນພະພັກ

ແມ່ນວ່າວັນທີ່ເປດນັ້ນຖືກພິຈາລະນາວ່າຢູ່ນອກບັນດາຊ່ວງເວລາທີ່ບັນດາເທດສະການເປັນຕົວແທນ.

ວັນທີ່ເປດນັ້ນເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ.

ນີ້ເທົ່າກັບການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດເຈັດຄັ້ງ

ເມື່ອທ່ານນັບຮວມວັນຊະບາໂຕວັນທີ່ເຈັດທີ່ນຳເຂົ້າສູ່ບັນດາເທດສະການ. ມີການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດເຈັດຄັ້ງ ແລະເທດສະການເຈັດຢ່າງ ແມ່ນແມ້ວ່າມັນຈະສອດຄ່ອງກັນໃນລັກສະນະທີ່ເຕກຕ່າງໄປຈາກການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດ.

ໝູ່ດູໝາຍທຳອິດ ແລະ ສຸດທ້າຍເປັນວັນຊະບາໂຕ, ທຳອິດແມ່ນສຳລັບວັນ ແລ້ວຈຶ່ງເປັນສຳລັບປີ.

ພາຍໃນບັນດາເທດສະການທີ່ຖືກລະບຸໄວ້ວ່າຫວ່າງຊະບາໂຕອາລະພາ ແລະ ໂອເມການນີ ມີເທດສະການເຈັດຢ່າງ

ແລະ ການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດຫ້າຄັ້ງ. ຖ້າທ່ານນັບຮວມຊະບາໂຕວັນທີ່ເຈັດອາລະພາ ແລະ

ຊະບາໂຕປີທີ່ເຈັດໂອເມກາ ທ່ານຈະໄດ້ການປະຊຸມອັນບໍ່ລົບຊຸດເຈັດຄັ້ງ ແລະ ເທດສະການເຈັດຢ່າງ.

ເປັນທີ່ເຂົ້າໃຈວ່າ ວັນທີ່ເປດຂອງເທດສະການເພິງພັກນັ້ນບໍ່ແມ່ນສ່ວນໜຶ່ງຂອງບັນດາເທດສະການ ແລະ

ກໍ່ໃຫ້ເກີດບົດສະໜາທີ່ວ່າ ອັນທີ່ເປດເປັນຂອງເຈັດ. ຈຸດທີ່ຂ້າພະເຈົ້າກຳລັງຊີ້ໃຫ້ເຫັນຢູ່ນີ້ຄື ພຣະເຢຊູ

ໃນຖານະເປັນ Palmoni, ໄດ້ຈັດລະບຽບຄວາມຫຼາກຫຼາຍຂອງຕົວເລກພາຍໃນບົດ "23"

ໄວ້ຢ່າງນ່າອັດສະຈັນໂດຍແທ້ຈິງ.

ລະດູບານໃໝ່

ບັນດາເທດສະການໃນລະດູບານໃໝ່ປະກອບມີຊ່ວງເທດສະການເຂົ້າຈີບມີເຊື້ອເປັນເວລາເຈັດວັນ

ໂດຍມີການປະຊຸມບໍ່ລົບຊຸດແບບອາລະພາຢູ່ໃນຕອນຕົ້ນ ແລະການປະຊຸມບໍ່ລົບຊຸດແບບໂອເມກາຢູ່ໃນຕອນທ້າຍ.

ເພນເຕກອດແມ່ນການປະຊຸມບໍ່ລົບຊຸດຄັ້ງທີສາມໃນບັນດາເທດສະການລະດູບານໃໝ່.

ເພນເຕກອດມາເຖິງພາຍຫຼັງຊ່ວງເວລາເຈັດອາທິດ ຊຶ່ງສິ້ນສຸດລົງດ້ວຍເທດສະການໃນວັນທີ່ຫ້າສິບ.

ບັນດາເທດສະການລະດູບານໃໝ່ຖືກກຳນົດໝາຍໄວ້ດ້ວຍວັນເທດສະການສີ່ວັນ ແລະຊ່ວງເວລາສາມຊ່ວງ.

ປັດສະຄາ, ເຂົ້າຈີບມີເຊື້ອ, ຜົນທຳອິດ ແລະ ເພນເຕກອດ ແມ່ນວັນເທດສະການທັງສີ່,

ແລະສາມຊ່ວງເວລານັ້ນຄືເຈັດວັນຂອງເຂົ້າຈີບມີເຊື້ອ,

ສີ່ສິບເກົ້າວັນທີ່ນຳໜ້າໄປສູ່ແລະຮວມເຖິງວັນທີ່ຫ້າສິບຂອງເພນເຕກອດ, ແລະສາມວັນທຳອິດ

ຊຶ່ງເປັນຊ່ວງເວລາທີ່ປະກອບດ້ວຍສາມຂັ້ນຕອນ.

ການຖວາຍຜົນຜະລິດທຳອິດໃນຊ່ວງປັດສະຄາສອດຄ່ອງກັບການຖວາຍຜົນຜະລິດທຳອິດໃນວັນເພນເຕກອດ;

ຄືການຖວາຍຜົນຜະລິດທຳອິດຈາກເຂົ້າບາເລໃນຊ່ວງສາມວັນຂອງປັດສະຄາ,

ແລະການຖວາຍຜົນຜະລິດທຳອິດຈາກເຂົ້າສາລີໃນວັນເພນເຕກອດ

ເມື່ອສິ້ນສຸດລະດູການເພີ່ມເຕີມອອກອັນມີສິບເກົ້າ, ຫຼື— ຫ້າສິບວັນ.

ການຕົກລົງສູ່ບາບ

ບັນດາງານບຸນໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມເລີ່ມຕົ້ນດ້ວຍວັນບຸນອັນໜຶ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃດຍສະເພາະ ຊຶ່ງເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງຊ່ວງເວລາສິບວັນ ອັນນຳໄປສູ່ການພິພາກສາ. ຫ້າວັນຫຼັງຈາກການພິພາກສາ ມີງານບຸນໜຶ່ງຊຶ່ງມີເວລາເຈັດວັນ ໂດຍທົ່ວໄປທຳອິດແລະວັນສຸດທ້າຍໃນເຈັດວັນນັ້ນ ຖືກກຳນົດໄວ້ເປັນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົ້ງສຸດ. ຕັ້ງແຕ່ວັນທີສິບຫ້າຈົນເຖິງວັນທີສິບສອງ ມີການສະຫຼອງງານບຸນເພີ່ມເຕີມ ແລະຈາກນັ້ນໃນວັນທີສິບສາມ ຈົ່ງມີການຖະໜົນປາໄຕຂອງແຜ່ນດິນ.

ເມື່ອພວກເຮົານຳເອົາບັນດາງານລ້ຽງໃນລະດູໃບໄມ້ລົ້ມມາວາງທັບເທິງບັນດາງານລ້ຽງໃນລະດູໃບໄມ້ຜຸດ, ພວກເຮົາຈະໄດ້ສ້າງເສັ້ນທີ່ຕ່າງກັນຖືກສະແດງໂດຍຊາວສອງຂ້າງ, ດັ່ງນັ້ນ ພວກມັນຈຶ່ງຖືກສະແດງໂດຍອັກສອນຊາວສອງຕົວໃນອັກສະລະພາສາເຮັບເຮົາ. ເມື່ອເຮັດເຊັ່ນນີ້, ຫຼັກໝາຍທາງທຳອິດແມ່ນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົ້ງສຸດຂອງວັນຊະປາໄຕວັນທີເຈັດ, ແລະຫຼັກໝາຍທາງສຸດທ້າຍແມ່ນການຊຸມນຸມອັນບໍ່ລົ້ງສຸດຂອງວັນຊະປາໄຕປີທີເຈັດ.

ໃນວັນທີສິບຫ້າແຫ່ງເດືອນທີເຈັດນັ້ນດ້ວຍ, ເມື່ອພວກເຮົາໄດ້ກັບກຽວຜົນແຫ່ງແຜ່ນດິນແລ້ວ, ພວກເຮົາຈະຖືກສະແດງແຕ່ພຣະເຢໂຮວາເຈັດວັນ; ໃນວັນທຳອິດຈະເປັນວັນຊະປາໄຕ, ແລະໃນວັນທີແປດກໍຈະເປັນວັນຊະປາໄຕ. ພຣະທຳເລວີ 23:39.

ເພີ່ມເຕີມອອກແມ່ນຜົນຕົ້ນລະດູ ແລະ ພັບພາແຫ່ງພົນລະເຮືອນແມ່ນຜົນປາຍລະດູ ການຫຼັ່ງລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮຸ້ນໃນວັນເພີ່ມເຕີມອອກໄດ້ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍໜຶ່ງວັນ, ແລະ ການຫຼັ່ງລົງມາທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພັບພາແຫ່ງພົນລະເຮືອນນັ້ນແມ່ນຊ່ວງເວລາໜຶ່ງທີ່ສິ້ນສຸດລົງ ແລ້ວຈຶ່ງຖືກຕິດຕາມດ້ວຍວັນຊະປາໄຕ, ຄື ວັນທີແປດ, ຂອງເຈັດວັນ. ວັນຊະປາໄຕທີ່ຕາມຫຼັງການສຳແດງອັນສຸດທ້າຍຂອງການຫຼັ່ງລົງມາຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮຸ້ນ ເປັນຕົວແທນຂອງວັນຊະປາໄຕແຫ່ງໂລກ ຄື ການພັກສະຫງົບຂອງແຜ່ນດິນໂລກເປັນເວລາໜຶ່ງພັນປີ.

“ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມທຸກລຳບາກນັ້ນ ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ໜີອອກຈາກເມືອງແລະບ້ານນາ, ແຕ່ຖືກຄົນອະທຳໄລ່ຕາມ, ຜູ້ຊຶ້ງໄດ້ຂ້າໄປໃນເຮືອນຂອງວັດຊົນພ້ອມດາບ. ພວກເຂົາຍົກດາບຂຶ້ນເພື່ອຈະຂ້າພວກເຮົາ, ແຕ່ດາບນັ້ນກັບຫັກ ແລະຕົກລົງໄປກຳລັງເໝືອນເພື່ອງເສັ້ນໜຶ່ງ. ແລ້ວພວກເຮົາທຸກຄົນຮ້ອງທຸນທັງກາງເວັນແລະກາງຄືນເພື່ອຂໍການຊ່ວຍໃຫ້ພົ້ນ, ແລະສຽງຮ້ອງນັ້ນໄດ້ຂຶ້ນໄປເຖິງເບື້ອງພຣະພັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ດວງອາທິດຂຶ້ນມາ, ແລະດວງຈັນຍຸດນຶ່ງ. ສາຍນ້ຳທັງຫຼາຍຢຸດໄຫຼ. ເມກດຳໜາທົບໄດ້ກັບຕົວຂຶ້ນແລະປະທະກັນ. ແຕ່ມີບ່ອນແຈ້ງແຫ່ງລັດສະໝອັນຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ບ່ອນໜຶ່ງ, ຈາກບ່ອນນັ້ນມີພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະເຈົ້າດັງອອກມາດູດດັງສຽງນ້ຳຫຼາຍສາຍ, ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ຜ້າສະຫວັນແລະແຜ່ນດິນໂລກສັ່ນສະເຫຼີຍ. ທ້ອງຟ້າເປີດແລະປິດ ແລະເຄືອນໄຫວຢ່າງບໍ່ປ່ວນ. ພູເຂົາສັ່ນໄຫວດູດຕົ້ນອຸໂມ, ແລະໂຍນຫົນແຫຼມຊຸດຂະລະອອກໄປທົ່ວທຸກດ້ານ. ທະເລຟັດເດືອດດັງໜັ້ນ ແລະພົນກອນຫົນຂຶ້ນມາເທິງແຜ່ນດິນ. ແລະໃນຂະນະທີ່ພຣະເຈົ້າກ່າວວັນແລະໂມງແຫ່ງການສະເດັດມາຂອງພຣະເຢຊູ ແລະປະທານພັນທະສັນຍານິ້ວດອນແກ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະອົງ, ພຣະອົງໄດ້ກ່າວໜ້າປະໂຫຍກ, ແລ້ວຢຸດຊົດຂະນະໜຶ່ງ, ໃນຂະນະທີ່ຖອຍຄຳນັ້ນກຳລັງດັງກ້ອງໄປທົ່ວໂລກ. ອີສະຣາເອນຂອງພຣະເຈົ້າຢືນຢູ່ດ້ວຍນ້ຳຕາຈ້ອງຂຶ້ນເທິງ, ຮັບຟັງຖອຍຄຳນັ້ນເມື່ອມັນອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຢໂຮວາ,

ແລະດັ່ງກ່າວໄປທົ່ວໂລກດຸດດັ່ງສຽງຟ້າຮ້ອງອັນດັ່ງທີ່ສຸດ. ມັນເປັນຄວາມຂຶ້ນລືນອັນນຳສະພາບກົວຢ່າງຍິ່ງ.
ແລະເມື່ອຈົບແຕ່ລະປະໂຫຍກ ວິສຸດຊົນທັງຫຼາຍກໍ່ຮ້ອງຂຶ້ນວ່າ, 'ລັດສະໝາຈິງມີແດ! ອາເລລູຍາ!' ໃບໜ້າຂອງພວກເຂົາສ່ອງສະຫວ່າງຂຶ້ນດ້ວຍລັດສະໝາຂອງພຣະເຈົ້າ;
ແລະພວກເຂົາສ່ອງປະກາຍດ້ວຍລັດສະໝານັ້ນ, ເໝືອນດັ່ງໃບໜ້າຂອງໄມເຊເມືອລາວລົງມາຈາກຊີນາຍ.
ຄົນອະທຳບຸກຄະບູລຸກເຂົາໄດ້ເບື້ອງຈາກລັດສະໝານັ້ນ. ແລະເມື່ອພຣະພອນອັນບໍ່ມີອັນສົນສຸດໄດ້ຖືກປະກາດເໝືອນບັນດາຜູ້ທີ່ໄດ້ໃຫ້ກຽດແດ່ພຣະເຈົ້າໂດຍການຮັກສາວັນຊະບາໂຕຂອງພຣະອົງໃຫ້ບໍ່ລົ້ນສຸດ, ກໍ່ມີສຽງໃຫ້ຮ້ອງແຫ່ງໄຊຊະນະອັນຍິ່ງໃຫຍ່ເໝືອນສັດຮ້າຍ ແລະເໝືອນຮູບຂອງມັນ."

"ແລ້ວບໍ່ຍິນດີໃດໄດ້ລົມຂຶ້ນ, ເມື່ອແຜ່ນດິນຄວນຈະໄດ້ພັກສະຫງົບ." Early Writings, 34.

ບໍ່ຍິນດີແມ່ນບໍ່ມີທຳສິບ ຫຼັງຈາກເຈັດຮອບຂອງເຈັດປີ ຊຶ່ງສອດຄ່ອງກັບ 49 ມື້ທີ່ນຳໄປສູ່ວັນທີ່ທຳສິບຂອງ Pentecost. ເມື່ອເສັ້ນລຳດັບຂອງງານບຸນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມຖືກນຳມາປະກອບເຂົ້າກັບງານບຸນລະດູໃບໄມ້ຜຸດ ກໍ່ຈະມີ 49 ມື້ທີ່ນຳໄປສູ່ Pentecost ຊຶ່ງເປັນໝາຍເຖິງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງຊ່ວງເວລາເຈັດວັນຂອງ Tabernacles. Pentecost ແລະ Tabernacles ສອດຄ່ອງກັນ ແລະເມື່ອຢູ່ຮ່ວມກັນແລ້ວ ພວກມັນຊີ້ບອກເຖິງຊ່ວງເວລາແຫ່ງຝັນປາຍລະດູ ຊຶ່ງເລີ່ມຕົ້ນຕັ້ງແຕ່ກົດໝາຍວັນອາທິດທີຈະມາໃນບໍ່ຊ້າ ແລະດຳເນີນຕົວໃຈກວ່າເວລາແຫ່ງພຣະຄຸນຈະປິດລົງ ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຈະສະເດັດກັບຄືນມາ ແລະຕ່ຳຈາກນັ້ນແຜ່ນດິນໂລກຈະໄດ້ພັກຜ່ອນ ດັ່ງທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນຊະບາໂຕທີ່ທຳສິບ ນັ້ນຄືວັນທີ່ເປດຂອງທັງເຈັດໃນງານບຸນ Tabernacles.

ເມື່ອເຮົານຳທັງສອງແນວຂອງຂໍ້ພຣະຄຳພິຈານວນຊາວສອງຂໍ້ມາຮວມກັນ, ເຮົາເຮັດເຊັ່ນນັ້ນດ້ວຍເຫດຜົນຫຼາຍປະການ. ທັງສອງແນວລວມມີຊາວສອງຂໍ້, ໂດຍທີ່ຈຳນວນຊາວສອງເປັນໜຶ່ງສ່ວນສິບຂອງ 220, ເປັນສັນຍະລັກຂອງການປະສານກັນລະຫວ່າງພຣະພາວະ ແລະ ມະນຸດສະພາບ.

ທັງສອງແຖວເປັນຕົວແທນຂອງອັກສອນເຮັບເຮີ ທີ່ມີຊາວສອງຕົວ.

ທັງສອງເສັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນຂອງບັນດາເທດສະການ.

ເສັ້ນທັງສອງເປັນຕົວແທນຂອງສອງລະດູກັບກ່ຽວໃນຮອບປີ.

ທັງສອງເສັ້ນນັ້ນເປັນຕົວແທນແຫ່ງພຣະລາຊກິດຂອງພຣະຄຣິດໃນລານພະວິຫານ, ສະຖານບໍລິສຸດ ແລະ ສະຖານບໍລິສຸດທີ່ສຸດ. ພຣະທັມເລວີນິຕິກອນຫມາຍເຖິງພວກປະໂລຫິດ, ແລະ ພຣະເຢຊູຊົງເປັນມະຫາປະໂລຫິດແຫ່ງສະຫວັນ. ດ້ວຍເຫດຜົນເຫຼົ່ານີ້, ພວກເຮົາຈຶ່ງມີຄວາມຊອບທຳໃນການນຳໃຊ້ວິທີການ "ເສັ້ນຕ່ເສັ້ນ" ກັບສືບສີຂໍ້ຂອງພຣະທັມເລວີນິຕິກອນ ບົດ 23.

ເພິ່ນເຕກອອດເປັນຝັນຕົ້ນລະດູສຳລັບຄຣິສຕຽນ ແລະ ເທດສະການເພິ່ນພັກເປັນຝັນປາຍລະດູສຳລັບຄຣິສຕຽນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງຈັດໃຫ້ "ວັນເພິ່ນເຕກອອດ" ໃນລະດູບານໄມ້ບຽບຄຽງກັບເຈັດວັນຂອງເທດສະການເພິ່ນພັກໃນລະດູໃບໄມ້ຫຼົ່ມ. ເມື່ອ ຊຸລິເຕີໄວທ໌ໄດ້ກ່າວວ່າ, "ໃນເວລາແຫ່ງຄວາມລຳບາກ ພວກເຮົາທຸກຄົນໄດ້ໜ້ອຍອາກາດເມືອງ ແລະ ບ້ານນ້ອຍຕ່າງໆ" ນາງກຳລັງຊີ້ບອກເຖິງເວລາທີ່ປະຊາຊົນຂອງພຣະເຈົ້າດຳລົງຊີວິດຢູ່ໃນຖິ່ນກັນດານເນືອງຈາກການຂົ່ມເຫັງ. ການອາໄສຢູ່ໃນພັກພົງໃນລະດູເທດສະການເພິ່ນພັກເປັນພາບແບບແຫ່ງປະຫວັດສາດທີ່ນຳໄປໂດຍກົງສູ່ການພັກຢູ່ໃນບໍ່ຍິນດີຂອງວັນຊະບາໂຕສຳລັບແຜ່ນດິນໂລກ.

ວັນເພິ່ນເຕກອອດເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຈຸດເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຈັດວັນແຫ່ງເທດສະການພະພັກ. ຈາກນັ້ນ ບໍ່ຍິນດີຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນທີ່ເປດ ຄືວັນທີ່ຕາມຫຼັງເຈັດວັນແຫ່ງເທດສະການພະພັກ.

ຫ້ວັນກ່ອນເທດສະການພະພັກແມ່ນວັນແຫ່ງການລົບບາບ. ດັ່ງນັ້ນ ຫ້ວັນກ່ອນວັນເພນເຕຄອສ ຊຶ່ງເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເທດສະການພະພັກ—ການພິພາກສາຖືກໝາຍໄວ້. ສິບວັນກ່ອນການພິພາກສາໃນວັນແຫ່ງການລົບບາບ ແມ່ນເທດສະການແຫ່ງສຽງແກ. ເມື່ອນຳເສັ້ນເຫຼັ້ມມາປະກອບກັນ ຫ້ວັນກ່ອນກົດໝາຍວັນອາທິດ ຊຶ່ງຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍວັນເພນເຕຄອສ ການພິພາກສາຖືກໝາຍໄວ້. ສິບວັນກ່ອນໜ້ານັ້ນ ເທດສະການແຫ່ງສຽງແກຖືກໝາຍໄວ້.

ພິທີບັບຕິສະມາຂອງພຣະຄຣິດເປັນຕົວແທນແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ, ການຝັງໄວ້, ແລະການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ. ສາມຂັ້ນຕອນນັ້ນຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍການສົນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນປັດສະຄາ, ການຝັງໄວ້ແລະການພັກສະຫງົບຂອງພຣະອົງໃນວັນສະບາໂຕ, ແລະການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງໃນວັນອາທິດ. ສາມວັນແຫ່ງການສົນພຣະຊົນ, ການຝັງໄວ້, ແລະການຄົ້ນພຣະຊົນຂອງພຣະອົງ ເປັນເຄື່ອງໝາຍທາງໜັງສືປະກອບດ້ວຍສາມຂັ້ນຕອນ. ດັ່ງນັ້ນ ພວກເຮົາຈຶ່ງເລີ່ມການປະສົມປະສານຂອງສັນຂອງເທດສະການລະດູບ່ວງໃບໄມ້ຜຸດ ແລະລະດູໃບໄມ້ລົ້ນ ທີ່ການຄົ້ນພຣະຊົນ. ການຄົ້ນພຣະຊົນໃນວັນທີ່ສາມເປັນຈຸດເລີ່ມຂອງໄລຍະເວລາສິບເກົ້າວັນ ທີ່ນຳໄປສູ່ເພນເຕກອດ, ຊຶ່ງຄືກົດໝາຍວັນອາທິດ. ໄລຍະເວລາສິບເກົ້າວັນນັ້ນມີເທດສະການເຂົ້າຈົບມິເຊອີເປັນສິ່ງນຳໜ້າ, ຊຶ່ງເລີ່ມຂຶ້ນໜັງສືກ່ອນ ແລະຂະຫຍາຍຕໍ່ອອກໄປອີກຫ້າມື້ຫຼັງຈາກວັນຜົນແຮກ.

ນັບຈາກການພົ້ນຄືນຊີວິດຂອງຜົນທຳອິດໄປຈົນເຖິງກົດວັນອາທິດເປັນສິບເກົ້າວັນ, ໂດຍທຶກົດວັນອາທິດເປັນວັນທີ່ຫ້າສິບ. ຫ້ວັນກ່ອນກົດວັນອາທິດ ການພິພາກສາຖືກສະແດງໄວ້, ແລະສິບວັນກ່ອນການພິພາກສານັ້ນ ຄຳເຕືອນແຫ່ງສຽງແກຖືກກຳນົດໄວ້. ການພົ້ນຄືນຊີວິດເປັນໝູ່ໝາຍທຳອິດ, ແລ້ວຫ້ວັນຕໍ່ມາ ໄລຍະເວລາຂອງເຂົ້າຈົບໃສ່ເຊອີກສິ້ນສຸດລົງ. ສາມສິບວັນຫຼັງຈາກເຂົ້າຈົບໃສ່ເຊອີກສິ້ນສຸດລົງ ຄຳເຕືອນແຫ່ງສຽງແກກໍເກີດຂຶ້ນ. ສິບວັນຕໍ່ມາ ການພິພາກສາແຫ່ງວັນຊົງລົບມົນທິນຖືກກຳນົດໄວ້, ແລະຫ້ວັນຕໍ່ມາ ກົດວັນອາທິດແຫ່ງວັນເພນເຕກອດກໍມາເຖິງ.

ນີ້ໄດ້ລະບຸເຖິງຈຸດຫຼັກໝາຍໃນການນຳໃຊ້ແບບ line upon line ຂອງເທດສະການລະດູບ່ອນແລະລະດູໃບໄມ້ຫຼົ້ມ; ການເລີ່ມຕົ້ນຂອງເຂົ້າຈົບມິເຊອີ, ການພົ້ນຄືນພຣະຊົນ, ການສົນສຸດຂອງເຂົ້າຈົບມິເຊອີ, ຄຳເຕືອນຂອງແກ, ການພິພາກສາ, ເພັ້ນເຕຄອດ ແລະ ພົ້ນລະດູທຳມະ. ເຈັດຫຼັກໝາຍນັ້ນຖືກຈັດວາງໄວ້ພາຍໃນວັນຊະບາໂຕມື້ທີເຈັດແບບອາລະພາ ແລະ ວັນຊະບາໂຕມື້ທີເຈັດແບບໂອເມກາ. ເຈັດຫຼັກໝາຍທີ່ຖືກບັນຈຸລະຫວ່າງວັນຊະບາໂຕທັງສອງນັ້ນ ໄດ້ແຍກແລະລະບຸໄລຍະເວລາຫ້າມື້, ຕາມດ້ວຍໄລຍະເວລາສາມສິບມື້, ໄລຍະເວລາສິບມື້, ໄລຍະເວລາຫ້າມື້ ແລະ ໄລຍະເວລາເຈັດມື້.

ເມື່ອເຮົານຳການພົ້ນຄືນພຣະຊົນຂອງພຣະຄຣິດມາຈັດໃຫ້ສອດຄ່ອງກັນແລ້ວ, ເຮົາພົບເຫັນໄລຍະເວລາສິບວັນທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງສັ່ງສອນພວກສາວົກ "ໜ້າຕ່ຳໜ້າ" ແລະຫຼັງຈາກນັ້ນຈຶ່ງສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ. ຈາກນັ້ນ ເປັນເວລາສິບວັນທີ່ພວກສາວົກຢູ່ໃນຫ້ອງຊົນເທິງ. ສິບວັນນັ້ນໄດ້ສິ້ນສຸດລົງໃນວັນເພັ້ນເຕຄອດ, ຊຶ່ງແມ່ນກົດໝາຍວັນອາທິດ. ສິ່ງນີ້ເພີ່ມໄລຍະສິບວັນ ແລະໄລຍະສິບວັນເຂົ້າໃສ່ແນວເສັ້ນຂອງປະໂລຫິດທີ່ຖືກເປັນຕົວແທນໂດຍພຣະບັນຍັດ "23" ໃນພຣະທຳເລວີ.

ນັບຈາກການພົ້ນຄືນພຣະຊົນ ມື້ຫ້ວັນຈົນເຖິງການສົນສຸດຂອງເທດສະການເຂົ້າຈົບມິເຊອີ, ຕໍ່ມາສາມສິບວັນຈົນເຖິງການເຕືອນດ້ວຍສຽງແກ, ຕໍ່ມາຫ້ວັນຈົນເຖິງການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະຄຣິດ, ຕໍ່ມາຫ້ວັນຈົນເຖິງການພິພາກສາ, ແລະຕໍ່ມາຫ້ວັນຈົນເຖິງເຈັດວັນແຫ່ງຜົນປາຍລະດູຂອງເພນເຕກອດ.

ການເລື່ອນຕົ້ນຂອງເຈດີວັນແຫ່ງເຂົ້າຈີບມິເຊອີ

ຖືກຕິດຕາມໃນວັນຖັດໄປໂດຍການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງຜົນຜະລິດທຳອິດ.

ການຟື້ນຄືນພະຊົນນັ້ນເກີດຂຶ້ນພາຍໃນເຈດີວັນແຫ່ງເຂົ້າຈີບມິເຊອີ, ແລະຫ້ວັນຫຼັງຈາກການຟື້ນຄືນພະຊົນນັ້ນ
ໄລຍະເວລາແຫ່ງເຂົ້າຈີບມິເຊອີກໍສິ້ນສຸດລົງ.

ສາມສິບວັນຫຼັງຈາກການສິ້ນສຸດຂອງເທດສະການເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊອີ,

ສຽງແກຖືກເປົ່າເພື່ອເປັນເຄື່ອງໝາຍແຫ່ງຄຳເຕືອນ.

ຫ້ວັນຫຼັງຈາກຄຳເຕືອນຂອງແກສັງ ພຣະຄຣິດໄດ້ສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນ

ຫຼັງຈາກຊົງສ້າງສອນເປັນເວລາສິ້ນສຸດ.

ການສະເດັດຂຶ້ນຂອງພຣະອົງເປັນເຄື່ອງໝາຍເຖິງການເລື່ອນຕົ້ນຂອງສິບວັນໃນຫ້ອງຊົນເທິງ.

ຕໍ່ມາຫ້ວັນຫຼັງຈາກການສະເດັດຂຶ້ນສູ່ສະຫວັນຂອງພຣະອົງ, ການພິພາກສາໄດ້ຖືກກຳນົດໄວ້.

ຫ້າມຕີມາ ກົດໝາຍວັນອາທິດແຫ່ງເພນເຕຄອສໄດ້ເປີດໄລຍະເຈດີວັນຂອງຟື້ນປາຍ.

ຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ ຄືບັນດາຜູ້ທີ່ຕິດຕາມພຣະເມສານ້ອຍໄປທຸກບ່ອນທີ່ພຣະອົງສະເດັດໄປ. ເອລີຍາ ແລະ
ໄມເຊ ໄດ້ຖືກປະທານໃນວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 2020.

ພວກເຂົາຖືກປະທານໃນບ່ອນທີ່ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງເຮົາໄດ້ຖືກຄົງໄວ້ເທິງໄມ້ກ້າງແຂນດ້ວຍ.

ການຟື້ນຄືນພະຊົນຂອງພຣະຄຣິດເປັນພາບລ່ວງໜ້າຂອງການຟື້ນຄືນຊີວິດໃນວັນທີ 31 ທັນວາ 2023.

ກ່ອນວັນທີນັ້ນ, ໃນເດືອນກໍລະກົດ ປີ 2023,

ສຽງໜັງໃນຖິ້ນກັນດານໄດ້ເລີ່ມດັງຂຶ້ນເປັນຂ່າວສານທີ່ຖືກແທນດ້ວຍເຂົ້າຈີບໃສ່ເຊອີ.

ເຊອີແບ້ງເປັນຕົວແທນຂອງຄວາມຜິດພາດ, ຄວາມໜ້າຊົ່ວໃຈຄົດ ແລະ ບາບ, ແລະ

ຂ່າວສານຈາກຖິ້ນກັນດານນັ້ນບໍ່ມີເຊອີ. ນັບຈາກວັນທີ 31 ທັນວາ 2023 ຈົນເຖິງກົດໝາຍວັນອາທິດ,

ພຣະທຳເລວີ "23" ໄດ້ອອກແບບໂຄງຮ່າງແຫ່ງການລົບລຸ້ນທຶນບາບຂອງຄົນໜຶ່ງແສນສີໝືນສີຟ້າ.

ໂຄງຮ່າງນັ້ນສອດຄ່ອງກັບຄວາມຜົນຂອງ Miller, ມາລາກີສາມ ແລະ ປ້ອງຢູ່ມແຫ່ງສະຫວັນຂອງ

Revelation nineteen. ມັນສອດຄ່ອງກັບຊົວໂມງທີສາມ ແລະ ຊົວໂມງທີເກົ້າໃນອາທິດອັນສັກສິດ ຈາກ 27

ຫາ 34 AD.

ພວກເຮົາຈະດຳເນີນເລື່ອງເຫຼົ່ານີ້ຕໍ່ໄປໃນບົດຄວາມຖັດໄປ.

"ໂດຍຄວາມຮູ້ ຫ້ອງທັງຫລາຍຈະຕັ້ມໄປດ້ວຍຊັບສິນອັນປະເສດແລະນຳພາໃຈທຸກຢ່າງ."

"ສຳລັບຈິດໃຈ ແລະ ຈິດວິນຍານ ດັ່ງດຽວກັນກັບສຳລັບຮ່າງກາຍ ກໍເປັນພຣະບັນຍັດຂອງພຣະເຈົ້າວ່າ

ກຳລັງແຮງຖືກຮັບມາໂດຍຄວາມພາກພຽນ. ການຟື້ນຄືນນັ້ນເອງທຶກໃຫ້ເກີດການພັດທະນາ.

ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບພຣະບັນຍັດນີ້ ພຣະເຈົ້າໄດ້ຈັດຕັ້ງມາໃນພຣະຄຳຂອງພຣະອົງ

ຊຶ່ງບັນຈຸວິທີການສຳລັບການພັດທະນາທາງຈິດໃຈ ແລະ ທາງຈິດວິນຍານ."

ພຣະຄຳພີປະກອບດ້ວຍຫຼັກການທັງປວງທີ່ມະນຸດຈຳເປັນຕ້ອງເຂົ້າໃຈ ເພື່ອຈະເໝາະສົມສຳລັບຊີວິດນີ້

ຫຼືສຳລັບຊີວິດທີ່ຈະມາ. ແລະຫຼັກການເຫຼົ່ານີ້ທຸກຄົນອາດເຂົ້າໃຈໄດ້.

ບໍ່ມີຜູ້ໃດທີ່ມີຈິດໃຈຊົນຊົມຄຳສອນຂອງພຣະຄຳພີ ແລ້ວອ່ານຂໍ້ຄວາມໃດໜຶ່ງຈາກພຣະຄຳພີ

ໂດຍຈະບໍ່ໄດ້ຮັບແນວຄຶດອັນເປັນປະໂຫຍດບາງປະການຈາກຂໍ້ຄວາມນັ້ນ.

ແຕ່ຄຳສອນອັນມີຄຳທີ່ສຸດຂອງພຣະຄຳພີ ບໍ່ອາດໄດ້ມາໂດຍການສຶກສາເປັນຄັ້ງຄາວ ຫຼືເບບຂາດຕອນ.

ລະບົບຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະຄຳພີ ບໍ່ໄດ້ຖືກນຳສະເໜີໃນລັກສະນະທີ່ຜູ້ອ່ານຢ່າງຮີບຮ້ອນ

ຫຼືປະມາດ ຈະສາມາດເຫັນໄດ້ຢ່າງຊັດເຈນ.

ຊັບສົມບັດຫຼາຍຢ່າງຂອງພຣະຄຳພີອັນຍິ່ງໄວ້ກວົງໄປຫຼາຍກວ່າພື້ນຜິວ,

ແລະຈະໄດ້ຮັບມາກໍແຕ່ໂດຍການຄົ້ນຄວ້າຢ່າງຂະຫຍັນໝັ້ນພຽນ ແລະຄວາມພາກພຽນຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງ.

ຄວາມຈິງທັງຫຼາຍທີ່ປະກອບຂຶ້ນເປັນອົງລວມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ ຈະຕ້ອງຖືກສືບຄົ້ນອອກມາ ແລະຮວບຮວມເຂົ້າໄວ້, 'ທົນໜ້ອຍໜຶ່ງ ແລະທົນໜ້ອຍໜຶ່ງ.' Isaiah 28:10.

"ເມື່ອຖືກຄົ້ນຫາຢ່າງນີ້ ແລະຖືກນຳມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນ ສິ່ງເຫຼົ່ານັ້ນຈະຖືກພົບວ່າເໝາະສົມກັນຢ່າງສົມບູນແບບ. ພຣະກົດຕິຄຸນແຕ່ລະເລື່ອງເປັນສ່ວນເສມໃຫ້ແກ່ອົກເລື່ອງໜຶ່ງ, ຄຳພະຍາກອນທຸກຂໍ້ເປັນຄຳອະທິບາຍຂອງອົກຂໍ້ໜຶ່ງ, ຄວາມຈິງທຸກປະການເປັນການຂະຫຍາຍອອກຂອງຄວາມຈິງອື່ນບາງປະການ. ບັນດາແບບລັກສະນະໃນລະບົບພິທີຂອງຊາວຢິວໄດ້ຖືກເຮັດໃຫ້ແຈ້ງໂດຍພຣະກົດຕິຄຸນ. ຫຼັກການທຸກປະການໃນພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າມີບ່ອນຂອງມັນ, ຂໍ້ເທັດຈິງທຸກປະການມີນິຍາຍສຳຄັນຂອງມັນ. ແລະໂຄງສ້າງອັນສົມບູນຄົບຖ້ວນນັ້ນ ທັງໃນການອອກແບບແລະໃນການດຳເນີນໃຫ້ສຳເລັດ ຍ່ອມເປັນພະຍານເຖິງພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ພົນຂອງມັນ. ໂຄງສ້າງເຊັ່ນນີ້ ບໍ່ມີຈິດໃຈໃດນອກຈາກພຣະຈິດແຫ່ງອົງອະນັນ ທີ່ຈະສາມາດຄົດຄົ້ນ ຫຼືສ້າງສັນມັນໄດ້."

"ໃນການຄົ້ນຫາສ່ວນຕ່າງໆ ແລະສຶກສາຄວາມສຳພັນຂອງສ່ວນເຫຼົ່ານັ້ນ, ສະຕິບັນຍາຂັ້ນສູງສຸດຂອງຈິດໃຈມະນຸດຖືກເອົາໃຫ້ປະຕິບັດງານຢ່າງເຂັ້ມຂົ້ນ. ບໍ່ມີຜູ້ໃດສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໃນການສຶກສາເຊັ່ນນັ້ນໂດຍບໍ່ພັດທະນາພະລັງທາງສະຕິບັນຍາ."

"ແລະ ຄຸນຄ່າທາງບັນຍາຂອງການສຶກສາພຣະຄຳພົບໄດ້ຢູ່ແຕ່ໃນການສືບຄົ້ນຫາຄວາມຈິງ ແລະ ນຳມັນມາຮວບຮວມເຂົ້າດ້ວຍກັນເທົ່ານັ້ນ. ມັນຍັງຢູ່ໃນຄວາມພະຍາຍາມທີ່ຈຳເປັນໃນການເຂົ້າໃຈຫົວຂໍ້ຕ່າງໆທີ່ຖືກນຳສະເໜີ. ຈິດໃຈທີ່ໜັກມັນຢູ່ແຕ່ກັບເລື່ອງທີ່ມະນຸດສາມັນເທົ່ານັ້ນ ຍ່ອມກາຍເປັນຈິດໃຈຄັບແຄບ ແລະ ອ່ອນແອ. ຖ້າບໍ່ເຄີຍຖືກຜິດໃຫ້ເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ ແລະ ກວ້າງໄກ, ໃນທີ່ສຸດມັນກໍຈະສູນເສຍພະລັງແຫ່ງການເຕີບໂຕ. ໃນຖານະເປັນເຄື່ອງປັ່ນກັນຕ່າງການເສຍຖອຍນີ້ ແລະ ເປັນແຮງກະຕຸ້ນໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາ, ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດຈະທຽບເທົ່າກັບການສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າ. ໃນຖານະເປັນວິທີແຫ່ງການຜິດພິດທາງສະຕິບັນຍາ, ພຣະຄຳພົມປະສົດທີ່ຜົນຍິ່ງກວ່າໜັງສືອື່ນໃດໆ ຫຼື ແມ່ນແຕ່ໜັງສືອື່ນທັງໝົດລວມກັນ. ຄວາມຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງເນື້ອຫາຂອງມັນ, ຄວາມງ່າຍດາຍອັນສົ່ງຜ່ານເຜີຍຂອງຖ້ອຍຄຳຂອງມັນ, ຄວາມງາມແຫ່ງພາບພົດຂອງມັນ, ປຸກເຮົ້າ ແລະ ຍົກສູງຄວາມຄົດດັງທີ່ບໍ່ມີສິ່ງອື່ນໃດຈະເຮັດໄດ້. ບໍ່ມີການສຶກສາອື່ນໃດທີ່ຈະສາມາດຖ່າຍທອດພະລັງທາງຈິດໃຈໄດ້ເທົ່າກັບຄວາມພະຍາຍາມໃນການເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງແຫ່ງການເປີດເຜີຍອັນສະຫງ່າງາມ. ຈິດໃຈທີ່ຖືກນຳມາສຳຜັດກັບຄວາມຄົດທັງຫຼາຍຂອງອົງຜູ້ອັນອະນັນ ຍ່ອມຈະຂະຫຍາຍອອກ ແລະ ເຂັ້ມແຂງຂຶ້ນຢ່າງແນ່ນອນ."

"ແລະຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່ານັ້ນອີກຄືອຳນາດຂອງພຣະຄຳພົມໃນການພັດທະນາລັກສະນະທາງວິນຍານ. ມະນຸດ, ຜູ້ຖືກຊົງສ້າງເພື່ອການສາມັກຄີທຳກັບພຣະເຈົ້າ, ຈະພົບຊີວິດທີ່ແທ້ຈິງແລະການເຕີບໂຕຂອງຕົນໄດ້ກັບແຕ່ໃນການສາມັກຄີທຳເຊັ່ນນັ້ນເທົ່ານັ້ນ. ເມື່ອຖືກຊົງສ້າງຂຶ້ນເພື່ອໃຫ້ພົບຄວາມຊຸ້ນຊຸ້ມສູງສຸດຂອງຕົນໃນພຣະເຈົ້າ, ມະນຸດຈະບໍ່ອາດພົບໃນສິ່ງອື່ນໃດເລີຍຊຶ່ງສາມາດປອບປະໂລມຄວາມປາຖະໜາອັນເລິກລ້ຳຂອງຫົວໃຈ, ສາມາດສະໜອງຄວາມຫວັງແລະຄວາມກະຫຍາຍຂອງຈິດວິນຍານ. ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ສຶກສາພຣະຄຳຂອງພຣະເຈົ້າດ້ວຍຈິດໃຈຈິງໃຈແລະພ້ອມຮຽນຮູ້, ໂດຍສະແຫວງຫາທີ່ຈະເຂົ້າໃຈຄວາມຈິງທັງຫຼາຍໃນນັ້ນ, ຜູ້ນັ້ນຈະຖືກນຳໃຫ້ເຂົ້າສຳພັດກັບພຣະຜູ້ຊົງເປັນຜູ້ປະພັນຂອງພຣະຄຳນັ້ນ; ແລະນອກຈາກໂດຍການເລືອກຂອງຕົນເອງແລ້ວ, ກໍບໍ່ມີຂັດຂວາງແກ່ຄວາມເປັນໄປໄດ້ໃນການພັດທະນາຂອງຜູ້ນັ້ນ."

“ໃນຂອບເຂດອັນກວ້າງຂວາງຂອງຮູບແບບແລະເນື້ອເລື່ອງຕ່າງໆ
ພຣະຄຳພີບົາງສົງບາງຢ່າງທີ່ໃຫ້ທຸກສະຕິບັນຍາເກດຄວາມສົນໃຈ ແລະເຂົ້າເຖິງທຸກດ້ວງໃຈ.
ໃນໜ້າພຣະຄຳພີນັ້ນພົບເຫັນປະຫວັດສາດທີ່ເກົ່າແກ່ທີ່ສຸດ; ຊີວິດປະຫວັດທີ່ສັດຈົງຕໍ່ຊີວິດທີ່ສຸດ;
ຫຼັກການແຫ່ງການປົກຄອງສຳລັບການຄອບຄຸມລັດ,
ສຳລັບການຈັດລະບຽບຄອບຄົວ—ຫຼັກການທີ່ບັນຍາຂອງມະນຸດບໍ່ເຄີຍທຽບເທົ່າໄດ້.
ມັນບັນຈຸໄວ້ຊຶ່ງປັດຊະຍາທີ່ເລິກເລິກທີ່ສຸດ, ບົດກະຕິທີ່ອ່ອນຫວານທີ່ສຸດແລະສູງສົງທີ່ສຸດ,
ທັງຮ້ອນແຮງດ້ວຍອາລົມທີ່ສຸດ ແລະນ່າສະເຫຼີມໃຈທີ່ສຸດ. ແມ່ນແຕ່ເມື່ອພິຈາລະນາໃນແງ່ນີ້
ບັນດາຂໍ້ຢຽນໃນພຣະຄຳພີກໍ່ສູງກວ່າຜົນງານຂອງນັກປະພັນມະນຸດຄົນໃດໆຢ່າງຫາຄຳບຽບມໄດ້;
ແຕ່ເມື່ອເຫັນມັນໃນຄວາມສຳພັນກັບແນວຄວາມຄິດສູນກາງອັນຍິ່ງໃຫຍ່ນັ້ນ
ມັນຍິ່ງມີຂອບເຂດກວ້າງໄກຢ່າງຫາທືນສຸດມໄດ້ ແລະມີຄຸນຄ່າຍິ່ງໃຫຍ່ຢ່າງຫາທືນສຸດມໄດ້.
ເມື່ອມອງໃນແຮງສະຫວ່າງຂອງແນວຄວາມຄິດນີ້ ທຸກຫົວຂໍ້ກໍ່ມີຄວາມໝາຍໃໝ່.
ໃນຄວາມຈິງທີ່ຖືກກ່າວໄວ້ຢ່າງງ່າຍດາຍນັ້ນ ມີຫຼັກການທີ່ສູງເທົ່າພໍ້ສະຫວັນ
ແລະຄອບຄຸມຄວາມນິ້ວນດອນ.”

“ແກ່ນສານກາງຂອງພຣະຄຳພີ,
ຫົວຂໍ້ທີ່ບັນດາຫົວຂໍ້ອື່ນທັງປວງໃນໜັງສືທັງເຫຼົ່ານີ້ວິວັດແຕ່ເກາະກ່ຽວຢູ່ຮອບ, ຄືແຜນການໄຖ່ບາບ,
ຄືການພົ້ນຄົນພາບລັກຂອງພຣະເຈົ້າໃນຈິດວິນຍານມະນຸດ.
ນັບແຕ່ການບອກເປັນນ້ອຍແຫ່ງຄວາມຫວັງເທື່ອທຳອິດໃນຖ້ອຍຄຳພີພາກສາທິດປະກາດໃນສ່ວນເອເດນ
ຈົນເຖິງພຣະສັນຍາອັນສະຫງ່າງາມຄັ້ງສຸດທ້າຍໃນພຣະນິມິດທີ່ວ່າ,
‘ເຂົ້າທັງຫຼາຍຈະໄດ້ເຫັນພຣະພັກຂອງພຣະອົງ; ແລະພຣະນາມຂອງພຣະອົງຈະຢູ່ເທິງໜ້າຜາກຂອງເຂົ້າ’
(Revelation 22:4), ເນື້ອຫາຫຼັກຂອງທຸກໆເຫຼັ້ມ ແລະຂອງທຸກໆຂໍ້ຄວາມໃນພຣະຄຳພີ
ຄືການເປີດເຜີຍຫົວຂໍ້ອັນອັດສະຈັນນີ້—ການຍົກມະນຸດໃຫ້ສູງຂຶ້ນ,—ຣົດອຳນາດຂອງພຣະເຈົ້າ,
‘ຜູ້ຊົງປະທານໃຊ້ລະນະແກ່ພວກເຮົາໂດຍທາງພຣະເຢຊູຄຣິດອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງພວກເຮົາ.’ 1
Corinthians 15:57.”

“ຜູ້ໃດທີ່ເຂົ້າໃຈແນວຄວາມຄິດນີ້ ຜູ້ນັ້ນຍ່ອມມີຊື່ເຂດອັນບໍ່ມີຂອບເຂດສຳລັບການສຶກສາຢູ່ເບື້ອງໜ້າ.
ເຂົາມີກຸນແຈທຶນະໄຂຄັງຊັບທັງສິ້ນແຫ່ງພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໃຫ້ແກ່ເຂົາ.”

“ວິທະຍາສາດແຫ່ງການໄຖ່ແມ່ນວິທະຍາສາດຂອງວິທະຍາສາດທັງປວງ;
ເປັນວິທະຍາສາດທີ່ເປັນຫົວຂໍ້ແຫ່ງການສຶກສາຂອງພວກທູດສະຫວັນ
ແລະຂອງສະຕິບັນຍາທັງປວງໃນໂລກທີ່ບໍ່ໄດ້ຕົກໃນບາບ; ເປັນວິທະຍາສາດທີ່ດຶງດູດຄວາມສົນພຣະໄທຂອງ
ອົງພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າແລະພຣະຜູ້ຊ່ອຍໃຫ້ລັອດຂອງພວກເຮົາ; ເປັນວິທະຍາສາດທີ່ເຂົ້າໄປຢູ່ໃນພຣະປະສົງທີ່ຖື
ກະນຶງໄວ້ໃນພຣະທັຍຂອງອົງອັນອະນັນ—‘ໄດ້ຖືກບົດຮຽນໄວ້ຕະຫຼອດການເວລານິ້ວນດອນ’ (Romans
16:25, R.V.); ເປັນວິທະຍາສາດທີ່ຈະເປັນຫົວຂໍ້ແຫ່ງການສຶກສາຂອງຜູ້ທີ່ພຣະເຈົ້າໄຖ່ໄວ້ຕະຫຼອດຍຸກສະໄໝ
ທີ່ບໍ່ມີວັນສິ້ນສຸດ. ນີ້ແມ່ນການສຶກສາອັນສູງສຸດທີ່ມະນຸດຈະສາມາດເຂົ້າຮ່ວມໄດ້. ມັນຈະປຸກເຮົາຈົດໃຈ
ແລະຍົກຊຸດຈົດວິນຍານ ໄດ້ຢ່າງທີ່ບໍ່ມີການສຶກສາອື່ນໃດຈະເຮັດໄດ້.”

“‘ຄຸນຄ່າອັນເລີດປະເສີດຂອງຄວາມຮູ້ຄື ບັນຍາໃຫ້ຊີວິດແກ່ຜູ້ທີ່ມີມັນ.’ ‘ຖ້ອຍຄຳທີ່ເຮົາກ່າວແກ່ທ່ານ,’
ພຣະເຢຊູຕັດວ່າ, ‘ຖ້ອຍຄຳເຫຼົ່ານັ້ນເປັນວິນຍານ ແລະເປັນຊີວິດ.’ ‘ແລະນີ້ແຫລະແມ່ນຊີວິດນິ້ວນດອນ,
ຄືວ່າເຂົາທັງຫຼາຍຈະຮູ້ຈັກພຣະອົງ, ພຣະເຈົ້າແທ້ອົງດຽວ, ແລະຮູ້ຈັກພຣະອົງຜູ້ທີ່ພຣະອົງໄດ້ຊົງໃຊ້ມາ.’
Ecclesiastes 7:12; John 6:63; 17:3, R.V.”

“ພະລັງງານແຫ່ງການຊົງສ້າງທີ່ໄດ້ຊົງເອົາໃນໂລກທັງຫຼາຍໃຫ້ບັງເກດມານັ້ນ ຢູ່ໃນພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າ.
ພຣະວັດຈະນະນີ້ປະທານລົດເດດ; ມັນກໍ່ໃຫ້ກຳເນີດຊີວິດ. ທຸກພຣະບັນຊາເປັນພຣະສັນຍາ;
ເມື່ອຖືກຍອມຮັບໂດຍໃຈຈຳນົນ, ເມື່ອຖືກນຳເຂົ້າສູ່ຈິດວິນຍານ,
ມັນນຳຊີວິດຂອງພຣະອົງຜູ້ອັນບໍ່ມີຂອບເຂດມາດ້ວຍ. ມັນປ່ຽນແປງທຳມະຊາດ ແລະ

ຊົງສ້າງຈິດວິນຍານຂຶ້ນໃໝ່ຕາມພຣະສະຫງ່າລັກຂອງພຣະເຈົ້າ."

"ຊີວິດທີ່ຖືກຖ່າຍທອດໃຫ້ເຊັ່ນນັ້ນຖືກຄຳຈຸມໄວ້ໃນທ່ານອງດຽວກັນ.

'ມະນຸດຈະດຳລົງຊີວິດດ້ວຍຖ້ອຍຄຳທຸກຄຳທີ່ອອກມາຈາກພຣະໂອດຂອງພຣະເຈົ້າ' (Matthew 4:4)."

"ຈິດໃຈ ຄືຈິດວິນຍານ ຖືກສ້າງສົມຂຶ້ນໂດຍສົງທົມນັ້ນຫຼັງກັນ;

ແລະການກຳນົດວ່າມັນຈະຖືກຫຼັງດ້ວຍສົງໃດນັ້ນ ຂຶ້ນຢູ່ກັບພວກເຮົາ.

ມັນຢູ່ໃນອຳນາດຂອງທຸກຄົນທີ່ຈະເລືອກຫົວຂ້າງໆທີ່ຈະເຂົ້າຄອງຄວາມຄິດ ແລະຫຼັກຂໍ້ມູນລັກສະນະ.

ຕໍ່ມະນຸດທຸກຄົນຜູ້ໄດ້ຮັບສິດເຂົ້າເຖິງພຣະຄຳພີພຣະເຈົ້າຕັດວ່າ,

'ເຮົາໄດ້ຂຽນຂໍ້ຄວາມອັນຍິ່ງໃຫຍ່ແຫ່ງພຣະບັນຍັດຂອງເຮົາໄວ້ໃຫ້ເຂົາ.' 'ຈົ່ງຮ້ອງຫາເຮົາ

ແລະເຮົາຈະຕອບເຈົ້າ ແລະຈະສຳແດງໃຫ້ເຈົ້າເຫັນສິ່ງຍິ່ງໃຫຍ່ແລະຊົງພະລັງ ທີ່ເຈົ້າບໍ່ຮູ້' Hosea 8:12;

Jeremiah 33:3.

"ດ້ວຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າຢູ່ໃນມືຂອງຕົນ, ມະນຸດທຸກຄົນ

ບໍ່ວ່າຈະຕາຊີວິດຂອງຕົນຈະຖືກກຳນົດໃຫ້ຢູ່ແຫ່ງໃດ ກໍອາດມີການຄົບຖ້ວນດັ່ງທີ່ຕົນເລືອກໄດ້.

ໃນໜ້າໜັງສືນັ້ນ ລາວອາດສົນທະນາກັບຜູ້ທີ່ສົງສົດແລະດິເລັດທີ່ສຸດໃນໝູ່ມະນຸດຊາດ,

ແລະອາດຟັງພຣະສຸລະສຽງຂອງພຣະອົງຜູ້ຊົງມີລັກດອນ ເມື່ອພຣະອົງຊົງກ່າວກັບມະນຸດ.

ເມື່ອລາວສຶກສາແລະໃຄ່ຄວນເຖິງບັນດາເນື້ອຫາອັນເປັນສົງທົ

'ບັນດາທູດສະຫວັນປາຖະໜາຢາກສອດເບີ້' (1 Peter 1:12), ລາວກໍອາດມີການຄົບຖ້ວນກັບພວກເຂົາ.

ລາວອາດຕິດຕາມຮອຍພຣະບາດຂອງພຣະອາຈານຈາກສະຫວັນ, ແລະຟັງພຣະດຳຮັດຂອງພຣະອົງ

ດັ່ງເມື່ອພຣະອົງຊົງສອນຢູ່ເທິງພູ ແລະເທິງຮາບ ແລະຊາຍທະເລ.

ລາວອາດດຳລົງຢູ່ໃນໂລກນິພາຍໃຕ້ບັນຍາກາດແຫ່ງສະຫວັນ,

ຖ່າຍທອດແກ່ບັນດາຜູ້ໃສກເສົ້າແລະຜູ້ຖືກການລໍລະຄົນໃນແຜ່ນດິນໂລກ ຊຶ່ງຄວາມຄິດແຫ່ງຄວາມຫວັງ

ແລະຄວາມປາຖະໜາໃນຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດ; ຂະນະທີ່ຕົນເອງກໍເຂົ້າໃກ້ ແລະໃກ້ຍິ່ງຂຶ້ນ

ສູ່ການສາມັກຄີທຳກັບພຣະອົງຜູ້ຊົງບໍ່ປະກົດແກ່ຕາ;

ເໝືອນດັ່ງຜູ້ໜຶ່ງໃນສະໄໝບູຮານຜູ້ໄດ້ດຳເນີນກັບພຣະເຈົ້າ,

ເຂົ້າໃກ້ຂຶ້ນເລື້ອຍໆຕໍ່ທາງເຂົ້າຂອງໂລກນິພາຍ, ຈົນກວ່າປະຕູທັງຫລາຍຈະເປີດອອກ,

ແລະລາວຈະເຂົ້າໄປໃນທີ່ນັ້ນ. ລາວຈະພົບວ່າຕົນບໍ່ແມ່ນຄົນແບກໜ້າ. ສຽງທີ່ຈະທັກທາຍລາວນັ້ນ

ຄືສຽງຂອງບັນດາຜູ້ບໍ່ຮູ້ສຸດ ຜູ້ຊົງໃນເວລາຢູ່ໃນໂລກ

ແມ່ນເພື່ອນຮ່ວມທາງຂອງລາວໂດຍທີ່ບໍ່ປະກົດແກ່ຕາ—ເປັນສຽງທີ່ໃນໂລກນີ້

ລາວໄດ້ຮຽນຮູ້ຈັກແຍກອອກ ແລະຮັກ.

ຜູ້ໃດກໍຕາມທີ່ໂດຍພຣະວັດຈະນະຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ດຳລົງຊີວິດໃນການສາມັກຄີທຳກັບສະຫວັນ

ຈະພົບວ່າຕົນຢູ່ໃນບ່ອນອັນຄຸ້ນເຄືອ ທຳມາກາງການຄົບຖ້ວນຂອງສະຫວັນ." Education, 123–127.